

קרן קימת לישראל, האגף לחינוך ולנוער
המחלקה הפדגוגית
אתר "חלון ירוק"

נספח מספר 1

מדוע חלול גזעו של עץ הזית?

(סיפור האגדה בשיתוף פעיל של חברי הקבוצה)

הסיפור	קולות הרקע
מזמן מזמן... או כמו שאומרים: פעם, נשמע יום אחד קול שהיה חזק כמו רעם*	קול כרעם
וכיוון שהיה קיץ (ולא חורף), אמרו כולם: "בטח משהו חשוב ונורא קרה בעולם". ואכן קרה משהו נורא ועצוב באמת: המלך שלמה, החכם מכולם מת*	נעימה עצובה
החיות היו אבלות מגדול ועד קטן: יללה עצובה ביותר השמיע התן*	יללת תן עצובה
והג'ירף הרכין צוואר, והטווס קיפל זנב ואל ביתו נכנס ולא יצא – הצב. והאריה, שהרגיש שאבד חבר למלוכה השמיע שאגה שהייתה אנחה*	אנחה
ובכל מקום, בין הנחלים וההרים, נשמע ציוץ, כלל לא עליז, של ציפורים*	ציוץ לא עליז
העצים והפרחים היו גם הם אבלים: למרות שלא היה סתיו, הם השירו עלים והרקפת הנמיכה עוד יותר את הראש ועמה עצים גבוהים כמו דקל וברוש ורק עץ אחד עלים לא השיל, ולא ראש ולא צוואר לא השפיל, ורק עץ אחד עמד לו כמדי יום על יד הבית, היה זה... היה זה... הזית. "ראיתם? עוד לא הייתה שערורייה כזאת, עומד לו זקוף! פוי איזו עצות!" ועץ אחר אמר: "אני כלל לא אתפלא אם מר זית יחליט דווקא היום לצאת לו לשיט..." ואת הקול הנורא שנשמע באותו יום, של	

קרן קימת לישראל, האגף לחינוך ולנוער
המחלקה הפדגוגית
אתר "חלון ירוק"

הרעם, החליפו קולות של כעס וזעם*	כעס, זעם וקללות
והעצים זעמו: "על זה אי אפשר לסלוח – המלך שלמה מת, אך יעז הוא לשכוח?" והם החליטו ללכת אל גינת הבית. שם זקוף ואיתן עומד לו הזית, וכשהגיעו אליו, לשונם ממש ירקה אש*:	אש מתלקחת
המלך שלמה מת – הלא תתבייש? המלך החכם, שידע את שפת העצים המדוברת! אז אולי תשליך עלים, או לפחות תשפיל צמרת? אך הזית ענה להם באלו המלים: "לא, אין כל צורך שאשיר עלים, אין צורך שאראה במשהו את כאבי. כי באמת ובתמים אכול מצער לבבי**"	מנגינה עצובה
הביטו העצים על הזית, בדקו מלפנים וגם מאחור, ולפתע הבחינו כי בגזעו יש חור. "אכן לבו מצער אכול. ראו כיצד מצער גזעו חלול".	

ומאז ועד היום יודעים בכל בית מדוע ולמה חלול גזעו של הזית.